

מח:

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

רבינו חננאל

מסורת הש"ס

אבל בשני בתים לא. והא דלא מוקי לה רב יהודה כרב ששת לאו דקסבר דלפילו בשני בתים הו' עירוב לז"ה דהא אפילו כלים קאמר רב יהודה לקמנו דמולק עירובו אינו עירוב עדכ כאן לא קאמר ז"ה אלא דמלי' למנא ואיתר והא דלא מוקי כרב ששת משום דפרק כמקור לרב ששת דהו' כחמשה שריון נחלר אמת וקסבר דאמר דירון להחמשה:

לרב יהודה דאמר בגון שנתנה אמצעי' עירובה בוז וכו'. לרב ששת לא שייך למיפדך הכי דכיון שנתנו עירובין בחמשה' ולא נתנו עירובין יחד אלא בשני בתים גלי דלעמתי' דלא ינחא לכו לחיזונו להשתמך ביחד אכל כשנתנה אמצעי' עירובה בוז וכו' ליכא גלי דעמתי' דהס כולי האי אי נמי לרב יהודה כיון שנתנה עירובה בוז וכו' נעשה כאלו דרה בחיזונו כנתיב' ונעשה לכל אמת ואמת להיות שלוחה ולרב ששת אין האמצעי' נעשה שלח דלדרכה כולן דירון כה:

יאמרו דירון אהחמשה. והא דאמר כפרק הדר (לקמן דף סו:) נתנו עירובין בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתי' אסורות משום דלא מלי מנעל לפנימית דאיכא חיזונו דאמרי עליהו שמי' התם דפשעה:

רשות אחת משתמשת בשתי רשותי' ואין שתי רשותי' משתמשות

רשות אחת. כן גרס הקונטרס ומפרש הקונטרס שהחיזונו משתמשות בחמשה' ופי' משתמשות כמו משמשת אכל אמצעי' אסורה בשתי' דוז מושכתה לכהן וזו מושכתה לכהן וז' דירות לא יביצין לה כיון דחיזונו לא עירבו יחד רשותי' חלוקות הן והא דקאמר שמואל אף זו דברי ר"ש פי' דר"ש דווקא נענין זה המיר והא דקאמר ואודא שמואל לטעמיה משום דסבירא ליה הלכה כדברי המיקל בעירוב ואי סבירא ליה כרב דאמר אמצעי' נמי שרי לר"ש בשתי' לא היה אומר עירבה עם שתי' אסורה עם שתי' וקשה דלפי' היה לו ליגרס משמשת ש' רשותי' משתמשות זה ועוד קשה דקאמרין לעיל (ע"ף דה"ק לה ר"ש לרבנן מ"ש גבי חלירות דפליגיתו כ' ולרב מה ענין זה לזה והא רבנן לא גזרו כלל דהא שרו חיזונו בחמשה' ומאי קאמי נמי הכס אושא דירון ועוד דלא שמעין ליה לשמואל בשום מקום דקאמר הלכה כדברי המיקל בעירוב אלא ריב"ל הוא דקאמר הכי לעיל ואדרבה שמואל הוא דאית ליה בפרק חלון (לקמן דף פא:) כל מקום שאמר רבי יהודה בעירוב הלכה כמותו וכו' פלוגתא דר"ש דהכא היינו ר' יהודה דאמר לעיל ומיהו כהא י"ל כיון דלא נזכר כאן ר' יהודה כפי' ליתא

בשני בתים לא. והא דלא מוקי לה רב יהודה כרב ששת לאו דקסבר דלפילו בשני בתים הו' עירוב לז"ה דהא אפילו כלים קאמר רב יהודה לקמנו דמולק עירובו אינו עירוב עדכ כאן לא קאמר ז"ה אלא דמלי' למנא ואיתר והא דלא מוקי כרב ששת משום דפרק כמקור לרב ששת דהו' כחמשה שריון נחלר אמת וקסבר דאמר דירון להחמשה:

לרב יהודה דאמר בגון שנתנה אמצעי' עירובה בוז וכו'. לרב ששת לא שייך למיפדך הכי דכיון שנתנו עירובין בחמשה' ולא נתנו עירובין יחד אלא בשני בתים גלי דלעמתי' דלא ינחא לכו לחיזונו להשתמך ביחד אכל כשנתנה אמצעי' עירובה בוז וכו' ליכא גלי דעמתי' דהס כולי האי אי נמי לרב יהודה כיון שנתנה עירובה בוז וכו' נעשה כאלו דרה בחיזונו כנתיב' ונעשה לכל אמת ואמת להיות שלוחה ולרב ששת אין האמצעי' נעשה שלח דלדרכה כולן דירון כה:

יאמרו דירון אהחמשה. והא דאמר כפרק הדר (לקמן דף סו:) נתנו עירובין בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתי' אסורות משום דלא מלי מנעל לפנימית דאיכא חיזונו דאמרי עליהו שמי' התם דפשעה:

רשות אחת משתמשת בשתי רשותי' ואין שתי רשותי' משתמשות

רשות אחת. כן גרס הקונטרס ומפרש הקונטרס שהחיזונו משתמשות בחמשה' ופי' משתמשות כמו משמשת אכל אמצעי' אסורה בשתי' דוז מושכתה לכהן וזו מושכתה לכהן וז' דירות לא יביצין לה כיון דחיזונו לא עירבו יחד רשותי' חלוקות הן והא דקאמר שמואל אף זו דברי ר"ש פי' דר"ש דווקא נענין זה המיר והא דקאמר ואודא שמואל לטעמיה משום דסבירא ליה הלכה כדברי המיקל בעירוב ואי סבירא ליה כרב דאמר אמצעי' נמי שרי לר"ש בשתי' לא היה אומר עירבה עם שתי' אסורה עם שתי' וקשה דלפי' היה לו ליגרס משמשת ש' רשותי' משתמשות זה ועוד קשה דקאמרין לעיל (ע"ף דה"ק לה ר"ש לרבנן מ"ש גבי חלירות דפליגיתו כ' ולרב מה ענין זה לזה והא רבנן לא גזרו כלל דהא שרו חיזונו בחמשה' ומאי קאמי נמי הכס אושא דירון ועוד דלא שמעין ליה לשמואל בשום מקום דקאמר הלכה כדברי המיקל בעירוב אלא ריב"ל הוא דקאמר הכי לעיל ואדרבה שמואל הוא דאית ליה בפרק חלון (לקמן דף פא:) כל מקום שאמר רבי יהודה בעירוב הלכה כמותו וכו' פלוגתא דר"ש דהכא היינו ר' יהודה דאמר לעיל ומיהו כהא י"ל כיון דלא נזכר כאן ר' יהודה כפי' ליתא

(א) כהא כלל דפסיק שמואל לקמנו אלא היכא שזכר בהדיא ועוד לשון אף לא אחי שפיר כמו שהקשה בעמנו דהו' עדיף טפי אי לא הוה חמי

אף דבהאי לינחא איכא למטעי דמשמע דתרייהו שרי ועוד לפי' נחלקו רב ושמואל בפירוש לשון המשנה שהיא מותרת עמהן והן מותרות עמה

לכן נראה לר"ת דרשות אחת משתמשת ל' רשותי' דאמצעי' משתמשת בחיזונו דליכא למיגזר (בחיזונו) כולי האי שמואל האמצעי' כלי

החיזונו מו' לזו אכל החיזונו אסורות עם האמצעי' דילמא אחי להחליק כלים ששכחו בחיזונו וזו לחיזונו וזו אכל אין לפרש טעמא דרבנן

דחיזונו אסורות בחמשה' משום דחיזונו אסורות וזו על זו כיון דלא עירבו יחד או משום הכי אסורות החיזונו בחמשה' משום דאין דירון

חיזונו בחמשה' אכל אמצעי' משום דחיזונו מרגלית בשתי' ורב יהודה לטעמיה דמוקי לעיל כגון שנתנה אמצעי' עירובה בוז

ובזו דל"כ לא הו' אחי שפיר הא דאמר ר"ש לרבנן מ"ש גבי חלירות דפליגיתו אלא ודאי טעמא משום דגוריון וקאמר שמואל דאף זו דברי ר' שמעון

דשרי חיזונו ואמצעי' וזו בוז אכל לרבנן שלשן אסורות והשתא הו' שמואל לטעמיה דאמר עירבה עם שתי' אסורה עם שתי' כרבנן

דאמרי שלשן אסורות דהיינו ר' יהודה ושמואל פסיק כ' יהודה בעירוב אכל לרב אינה אסורה עם שתי' דאפילו לרבנן שרי לאמצעי' להשתמש עמהן וקשה למהר"י דאסורה עם שתי' משמע אכל הם מותרין עמה מדלל קמי' אסורת על שתי' כמו כפיסא אע"ג דאיכא למימר

דלשמעין דאסורה עם שתי' אע"ג דליכא למיגזר כולי האי וכי' דהס אסורות עמה דאיכא למיגזר טפי ומ"מ כיון דלא מתסרי להשתמש

יחד אלא משום גזירה אינה אסורת על שתי' אלא אסורת עמה דהוה משמע וכו' אסורות

וזו על זו אלא קאמר אסורה עם שתי' משמע ודאי דלכלל הם מותרין עמה ועוד קשה דבפרק כל גגות (לקמן דף פא:) אמר שמואל הלכה כ' שמעון דאמר גגות חלירות וקריפות רשות אחד הן לכלים ששכחו בחיזונו בין עירבו בין לא עירבו משום דרבי שמעון לטעמיה דהכא לא

גזר וגרסא לפרש דהא דקאמר שמואל דלרבנן שלשן אסורות הו' מותר טעמי חיזונו בחמשה' משום גזירה שמי' ויליכו כלי חיזונו וזו לחיזונו אחרת ואמצעי' בחיזונו ליכא למיגזר שמי' חולין האמצעי' כלי חיזונו וזו לאחרת דסתמא דמילתא הו' משתמש איניש במאני

דידיה קתשמש ולא נחלש דהכריה דמפרש לקמן (דף עז.) גבי שמי' חלירות ותורנה אמת ביניהן ואי משום שלא יכירו [בין] החיזונו כליון

באמצעי' הא ליכא למגזר דהו' גזירה אלא טעמא דאסורה האמצעי' בחיזונו שזו מושכתה לכהן וזו לכהן ור"ש פליג אמרייהו והשתא

הו' שמואל לטעמיה דפסיק לקמן כ' יהודה בעירוב ולכן קאמר אסורה עם שתי' כרבנן דהיינו ר' יהודה וטעמא משום דזו מושכתה לכהן

וזו לכהן כדפרישית אכל הם מותרות עמה דבהא סבר כר"ש דלא גזר וכדפסק בפרק כל גגות דהלכה כר"ש דבין עירבו ובין לא עירבו לא גזר:

